

SABADELL FEDERAL

Setmanari porta-veu del Partit Federal

Redacció i Administració: Jardí, 7 i 9

Els originals no's tornen.

Dels articles ne son responsables els seus respectius autors.

SUBSCRIPCIÓ MENSUAL 50 CÉNTS.

NOMBRE SOLT 10 »

SABADELL PELS AL·LIATS

Banquet de simpatia a França

Gran i encoratjadora fou la festa que en honor de França i demés nacions aliades, se celebrà diumenge passat. Sigué una evident mostra de l'esperit que regna en nostra ciutat davant de la gran guerra, sense eufemismes decantat per les nacions que lluiten pel Dret i per la Justícia a la vegada que condemnem enèrgicament aquella nació traïdora que porta la devastació i la mort per a complir les seves ànsies regressives i funestes per la civilització humana.

Sabadell va respondre dignament en aquest acte de germanor franco-catalana, fent més forts així els llaços que uneixen les races llatines.

Tal com estava anunciat en el tren de tres quarts de dotze del matí arribaren els representants dels Consultats de les nacions aliades que esmentem més avall, i representants de diversos diaris i periòdics barcelonins, els quals foren rebuts per la comissió organitzadora de l'acte i un numerosíssim públic. D'allí anaren a visitar la Caixa d'Estalvis i la Escola Industrial d'Arts i Oficis, quedant els visitants molt complascuts d'aquesta visita.

Seguidament la comitiva s'encaminà cap a la platea del Teatre Euterpe, on havia de tenir lloc el banquet, el qual principià a dos quarts de dues de la tarda. Aquest fou esmeradament servit per l'Hotel d'Espanya.

En aquesta hora arribaren també, en dos autos, els senyors Angel Guimerà, Apeles Mestres, Josep M.ª Roca, l'abat Casaponce, i MM. Dorgebray, Triana i Roldán.

La platea del Teatre Euterpe estava artísticament guarnida pels artistes sabadellencs Vilatobá i Vila. Al fons, sobre el vellut vermell del teló de boca, hi havia un magnífic retrat del general Joffre, obra del senyor Vilatobá, i al voltant del mateix, branques de llorer amb llaçades de les banderes de les nacions aliades, junt amb la espanyola. La bandera catalana penjava d'un magnífic ram.

A l'entrar la comitiva en la platea els comensals tributaren, de peu dret, als que arribaven, grans aplaudiments i la orquestra executà la Marsellesa i els himnes de les nacions aliades, que foren ovacionats.

Els comensals, en nombre de 270, entre els que hi vegerem una nutridíssima representació del nostre partit, ocuparen quatre taules colocades perpendicularment a la de la presidència.

Aquesta la ocupaven el vis-cònsul de França M. Gaisen qui tenia a la seva dreta a l'eminent dramaturg Angel Guimerà i a la esquerra el senador En Frederic Rahola; i a

continuació el Cònsul de Serbia senyor de Lacour, els representants dels Consultats: de Anglaterra, senyor Soley; de Bèlgica, senyor Chasselet; de Italia, senyor Torani; el conseller d'aquesta nació senyor Vecchioti; el president de la Colonia francesa de Barcelona, senyor Dorgebray; els senyors Apeles Mestres, Josep M.ª Roca, Manel Folguera i Durán, Mossén Casaponce, Triana, Roldán; Martín, per la Colonia francesa de Sabadell; el diputat provincial per Sabadell, En Joan Sala i el regidor senyor Llagostera junt amb els senyors Gabriel Alguersuari, Pere Martí i Peydro, Joan Mora, Salvador Ribé i Joan Vilatobá, o siga la Comissió organitzadora de l'acte.

El Cònsul de Rússia havia delegat la seva representació en el de França i el de Montenegro s'havia adherit.

Al final del dinar, el nostre amic En Pere Martí i Peydro, en nom de la Comissió Organitzadora, llegeix les adhesions a l'acte les quals—digué—són poques, perquè tots els qui podien adherir-se ho han fet amb la seva presència. Eren la dels germans Saus, des de París; la del jove escriptor en Joaquim Folguera i una vibrant carta de l'eminent dramaturg Ignasi Iglesias, que diu així:

«Sr. D. P. Martí Peydro.—Sabadell.

Estimat amic: Us prego que en la festa que, en homenatge a l'immortal i noble França, celebra avui la noble ciutat de Sabadell, m'hi compteu en esperit, ja que, per desgracia, no puc, com jo voldria, ser-hi en còs i ànima.

Així, així, amic meu, és com se honra la nostra terra, arrancant d'ella i apomellant-les, amb les mans tremoloses d'emoció, les flors d'amor a la santa causa de la llibertat per a oferir-les, amb el cor victoriós, a la dolça França, fogar inextingible, etern de la civilització llatina!

Així, així, és com de Catalunya, filla petita de la Humanitat (en aquestes hores de tràgica grandesa, en que quasi tota Europa i part de l'Àsia estan amarades de sang humana) en fem un poble gran, al menys espiritualment, presentant-la als ulls del món civilitzat, amb el cor encès de joia i simpatia per a les nacions que lluiten per la llur integritat i la llur independència!

Compteu-m'hi, compteu-m'hi, entre els més entusiastes, entre els més fervorosos, en la festa que celebrem!

Compteu-m'hi, i ajunteu la meua pobre veu al cor d'elogis i tributs que's facin a França, per la qual jo desitjo una completa victòria i una vida eterna i gloriosa, com el sol.

Sempre vostre de tot cor,

Ignasi Iglesias.

Fou aplaudida delirantment aquesta lletra i acaba el senyor Martí i Peydro dient:

«Per la Bèlgica màrtir, conscientment im-

molada en l'altar del seu honor: per la digna Serbia, indòmita, ardida i esperançada: pel reialme montenegrí, terra de gent rebel i valerosa: per la Rússia, noblement furiosa en l'ampar dels pobles eslaus: per l'alta Anglaterra, residència secular del patriciat de la democràcia: per la lírica Italia, tota ella frissosa de justes ansies de redempció i de gloria i per la mare França, heròica i generosa, soli august del geni llatí, enclusa on l'esperit humà, a través dels segles, hi ha forjat totes les idees d'Avenç, de Llibertat, de Civilització!

En son honor s'enlaira la meua copa humil; en son honor i per la Pau dels homes i dels pobles!»

El senador senyor Rahola evoca el record del projecte de tractat de comerç de 1892 amb Alemanya, que tantes protestes aixecà a tota Espanya i especialment a Catalunya, tractat que no passà mercé a l'esforç de tots, principalment dels sabadellencs. Diu que la lluita aquesta és per la llibertat i la justícia i acaba fent un gran elogi del català Joffre, comparant-lo amb Washington.

El nostre amic el regidor Amadeu Aragay en nom dels radicals i dels humils que no han pogut assistir al acte, diu que a Catalunya hi ha un ànima que palpita a l'uníson de França i dels pobles aliats i acaba aixecant la copa pel triomf de la Humanitat i de la Justícia.

Nostre volgut, amic En Antón Campanyá s'adhereix a l'acte en nom del Partit Federal, el qual—diu—no podia faltar a l'acte i brinda per la França heròica i per les nacions aliades.

El senyor En Domingo Saló llegeix una vibrant poesia dedicada «A la Bandera de la Creu Roja».

L'abat Casaponce, que és saludat amb grans aplaudiments, agraeix l'acte de simpatia que's tributa a la seva patria, i llegeix un fragment del poema inèdit del poeta En Apeles Mestres «Els fugitius».

Grans aplaudiments obliguen a aixecar-se al popular poeta i a recitar les seves poesies «La raó dels sense cor» i «La cançó dels invadits», que son coronades amb entusiastes aplaudiments.

El digne president del Ateneu Barceloní En Josep M.ª Roca, amb paraula fàcil i belles imatges, glosa una poesia de l'Apeles Mestres titulada «Fenòmens» en la qual diu el poeta que ha vist fenòmens de tota mena, però que el més estrany de tots és el de un llatí germanòfil.

Aficiona que hi han dues menes de germanòfils: els *snoobs*, que creuen que tota la vida està fecondada per l'esperit germànic i els porucs, que voldrien que tot estigués sota els esperons i l'armadura d'un Estat Major. Ademés—diu—hi ha també els egoistes, els quals volen que la guerra s'acabi per a que ningú els pertorbi la seva tranquil·litat. Ells no saben veure que aquesta guerra enclou

el gran problema de la llibertat dels pobles i que aquests o han de pasturar amb vilipendi, o han de viure amb dignitat.

Els catalans ja sabem de quina part ens hem de posar. Nosaltres no podem defensar als pobles barbres, car es poden tenir moltes universitats, laboratoris, màquines, gran comerç i ésser un poble barbre. No consisteix la civilitat en tenir aqueixos coneixements, aqueixos laboratoris i aqueixes màquines que igual se poden posar al servei del bé que del mal. La civilitat consisteix en l'amor al pròxim, en el respecte a les dones i als infants i en practicar la caritat.

Recorda els temps de que Catalunya era lliure i el respecte que els nostres reis tenien als drets del poble.

Acaba cantant un bell himne al mar Mediterrà, del qual diu que ens recordarà sempre que nosaltres els catalans, som fills de la civilització llatina; i donant visques a Bèlgica a Serbia, a Montenegro i a les grans nacions aliades.

Seguidament parlen M. Martin i M. Dorgebray, en representació de les Colonies franceses de Sabadell i Barcelona respectivament, els quals en sentides i eloqüents paraules, posen de relleu els gloriosos moments actuals i agraeixen sincerament la manifestació de simpatia que envers a la heroica França s'estava celebrant.

S'aixeca a parlar el vis-Cònsul de França M. Gaisen. Els comensals, de peu, aplaudeixen llargament i vitoregen a França i al general Joffre. La orquestra executa «La Marsellesa».

Parla amb francès i comença manifestant que té l'encàrrec de fer constar, en nom del Cònsul de Rússia i del Cònsul general de França, el seu agraïment a Sabadell per l'acte que's celebrava.

Diu que'ls que han parlat abans han sapigut expressar la missió dels aliats en defensa de la civilització moderna. El gran perill en que ella ha estat sols el podreu apreciar en tota la seva magnitud després de la victòria.

França lluita per la seva vida i la dels seus aliats. I no podem dir que hem arribat a terme de la guerra sense que Bèlgica i Serbia hagin estat reintegrades a la seva sobirania. L'alt ideal que defensa la França ens portarà al triomf no obstant i lluitar amb un enemic que estava preparant-se durant 45 anys per a ferir-nos a traïció. Sortosament el triomf comença a veure's en l'horitzó.

Després de cantar un himne a Bèlgica i Serbia acaba brindant per Espanya i per Catalunya.

Se reproduïxen els aplaudiments i «La Marsellesa».

El Cònsul de Serbia senyor Lacour fa un brillant parlament en correcte català i posa de relleu dos moments de la història del mar Mediterrà: aquell en que les naus catalanes anaren a les costes balcàniques a portar la civilització, segellant la primera pàgina de relacions entre Serbia i Catalunya i aquest d'ara en que ha sigut deshonrat pels submarins alemanys.

Després de fer una relació de l'actitud de la Serbia davant la guerra, diu que les potències centrals li oferien la pau a costa de l'honra. I els pobles—diu—poden viure sense territori, però sense honra, no.

Finalment ofereix les primícies de una bella poesia den Guimerà escrita expressament en honor de Serbia.

A l'acabar la lectura, el públic, de peu, aplaudeix al Cònsul de Serbia i aclama a Guimerà.

El senyor Martí i Peydro fa present que les senyores de la Colonia Francesa de nos-

tra ciutat havien sigut obsequiades per la Comissió amb rams de flors i llegeix dues sentides cartes de Mme. Martin i Mme. Frêne en les quals fan constar el seu agraïment i la seva adhesió a l'acte.

El senyor Folguera Durán fa el resum dels discursos pronunciats amb un magnífic parlament. En conjunt, tingué un recort per als catalans que lluiten i que han mort defensant la llibertat del món; esmentà les distincions que França ha tingut per a la llengua catalana i el clar concepte que del nostre problema nacionalista tenen entre altres, M. Pagés i el diputat M. Brousse, que ens han visitat resentiment. Després de combatre els procediments de guerra d'Alemanya i de fer constar que Catalunya desitja el triomf dels pobles aliats perquè en ells veu vinculada la llibertat dels pobles oprimits, dedica un elogi a les dones franceses que s'han adherit a l'acte i acaba aixecant la copa per la dona francesa i pels soldats que lluiten i han mort per la causa de la llibertat.

Tots els parlaments foren llargament aplaudits.

Les poesies que's llegiren en aquest acte les publicarem en la vineta edició, perquè la manca d'espai ens priva de fer-ho avui.

Carta oberta a l'Arcalde

Honorable senyor:

A Sabadell—vos ho sabeu—el joc ha instal·lat son reialme des d'un quan temps hi extent els seus tentàculs per societats, cafés i tuguris. Mai, com avui, les costums de nostra ciutat havien arribat a un tant baix nivell, car el poble, per instint, ama sols el treball que dignifica a l'home i fa forts els pobles i ajuda als humils en la dura lluita per la vida. Era precis que algú desviés nostres costums per a apartar lo de la seva—diguem-ne—austeritat.

Això ha provocat la intranquil·litat en moltes llars, els ha trencat la pau i la més dolorosa misèria, plana damunt d'algunes famílies. Vos que teniu a la ma remeiar aquests mals, no vui creure sereu insensible als mateixos, car el goig més gran del qui governa, és aixugar llàgrimes, evitar dolors, i que una estela de pau, d'amor i de progrés, marqui el seu pas.

Aquelles eleccions que tant descaradament contribuïren a estendre aquest mal, són ja passades. Els professionals, els viciosos, aquests eternals paràsits de la societat, ja fa prou temps que cacen incautes. Cessi, doncs, això i no temeu l'anatema de l'escoria social.

Aquesta és una ciutat feinejadora, sedenta tant sols de treball. Aquests milenars de obrers, que són el seu orgull, i que acudeixen tots els dies, com abelles bronzidores, an aquests ruscs de nostra indústria, desitgen alimentar els seus fills amb el fruit del seu treball, només...

El joc, l'atzar, en una ciutat on el càlcul, l'intel·ligència, la tècnica, són la base del seu progrés, és un sarcarme vil i deu desterrar-se com a un enemic cruel. No' vulgueu fomentar-lo vos, amb vostra complacència o passivitat! ¡Allunyeu el perill que constantment menaça a tantes famílies i nega el pa, a voltes, a infeliços infants!

JOAN SALA.
Diputat Provincial.

Notes i comentaris

L'incautació de les farines

El Governador ha dirigit una circular a tots els arcaldes dels pobles de la província, indicant-los-hi que totes les demandes de farina devien ésser dirigides al Governador civil, per a que aquest consulti a l'Arcaldia de Barcelona sobre l'estat de les existències i la seva situació, i pugui, en virtut dels dades que aquella li faciliti, donar les corresponents ordres d'entrega.

De manera, que si els pobles de la província volen menjar pa, han de demanar permís al Governador i han d'estar sopeditats a l'Arcaldia de Barcelona.

Es vergonyós i és sensible això. Ha arribat tan baix el nostre rebaixament moral, que hem rebut sense protestes, aquesta nova burla del poder centralitzador.

A Espanya tot se centralitza. Fins el pa, ben guanyat amb la suor del nostre front, ens el ha de medir el poder central i encara gracies que'ns en dongui.

Conferències

Próximament tindrà lloc en el Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, una important conferència a càrrec de nostre il·lustre amic, el diputat a Corts per aquest districte don Joan Salas Antón.

També dintre del present mes de Maig el doctor Martí i Julià, com a President de la Unió Catalana, donarà una conferència pública en la nostra ciutat, sobre la situació actual de la política catalana. El tema concret de la conferència i el dia i lloc de la seva celebració s'anunciaran oportunament.

Contra'l joc

En la penúltima sessió celebrada pel nostre Municipi el regidor federal, nostre volgut amic en Camil Martí, va posar en evidència la manera escandalosa en que se juga en la nostra ciutat i demanà que es posés fi en aquest abús.

La proposta del senyor Martí fou molt elogiada.

Resultat d'un acte generós

El passat diumenge tingué lloc en el saló d'actes de la nostra entitat el ball que per aminorar l'angustiosa situació del jove Francisco Salomó, organitzaren uns quants joves d'aquest nostre casal.

El resultat fou bastant satisfactori, per quin motiu donem la més cordial enhorabona als organitzadors i a la vegada a tots els que generosament contribuïren en aquest acte tan humà.

Es recaudaren 289'40 pessetes que foren entregades a l'interessat.

Feina anticlerical

El nostre particular amic i abnegat lluitador sindicalista en Rafel Ferrandiz, ha inscrit civilment a un seu fill recent nascut, amb els noms de Josep Ferrandiz Liadó.

La nostra més coral enhorabona.

Pró-Granados

Entre les proposicions presentades en la penúltima sessió de l'Ajuntament, n'hi figura una presentada pel nostre amic el regidor radical senyor Llagostera i firmada per tots els individus de la minoria republicana, en la que després de lamentar la tràgica mort de l'eminent Enric Granados i d'enlairar els seus mèrits indiscutibles, se proposa es dongui el seu nom a un carrer d'aquesta ciutat i entregar un donatiu als fills del finat.

En la sessió passada en que's discutí aquesta proposició, s'acordà obrir una làpida per honorar la memòria del mestre.

Sessió de l'Ajuntament

Presidida per l'arcaldé senyor Camps, tingué lloc el dijous passat la sessió de segona convocatòria.

Entre els dictamins que figuraven en l'ordre del dia, n'hi havia un de la Comissió de Governació proposant als senyors regidors que han de formar part de la Comissió de festetjos per a la festa major d'enguany.

Entre els designats hi figurava el senyor Enrich qui demanà que se l'exclougués de la mateixa alegant que te d'ausentar-se d'aquesta ciutat durant el temps que precisament deu actuar la referida comissió.

El senyor Llagostera es dol de que la Comissió encarregada de fer aquestes designacions no hagi procurat que sigués representada per regidors qui nes residències siguin del centre de la ciutat, ja que'ls designats casí tots són elegits o resideixen en el districte primer i quart o sigui en la barriada de la Creu-Alta.

Aquesta discussió promou una «llauna» fenomenal fins que'l consistori es converteix durant una hora, en una pesqueteria, donant el senyor Arcaldé i els regidors una demostració ben migrada de lo que deu ésser un consistori.

El senyor Llagostera proposa que s'inclueixi el senyor Vilatobá, ja que com artista i aprofitant la vacant que deixa el senyor Enrich, és el més indicat per a formar part d'aquella comissió.

Tampoc s'entenen i per fi després de una hora de comèdia infantil, s'acordà que torni el dictamen a la comissió i que's fassi nou.

Seguidament es posa a discussió una moció de-

manant que l'ajuntament contribueixi en la subscripció que s'ha obert pel mestre Granados.

La Comissió respectiva proposa a l'ajuntament que no's contribueixi a la subscripció degut a la crítica situació dels fondos comunals, però sí que's dongui el nom del malaguanyat mestre a un dels carrers o places de nostra ciutat.

El senyor Llagostera diu que si bé l'estat precari de l'ajuntament no permet contribuir degudament a la mentada subscripció, no obstant això proposa que s'hi contribueixi amb 50 ptas.

Seguidament el senyor Vilatobá, molt atinat, entén que de lo sublim a lo ridícul només hi ha un pas, proposa que en tot cas siguin 100 ptas.

El pare Mir en un atac de germanofilisme diu que'l govern dels teutons ha promès pagar tota la indemnizació que correspongui si per cas n'és responsable i per tant la família Granados no tindrà necessitat de la minúscula quantitat amb que pugui contribuir l'Ajuntament de Sabadell.

Intervé el senyor Fusté i diu que les 100 ptas. que proposa el senyor Vilatobá siguin invertides en el cost d'una làpida que serà colocada en el carrer o plaça que's designi per honorar la memoria d'aquest mestre de fama mundial i així Sabadell quedarà en el lloc que li correspon.

S'aproba d'aquesta manera sense que l'economista senyor Rovira s'en adongui de que l'ajuntament contribuirà materialment contra l'esperit de la Comissió.

Després d'alguna pregunta d'escàs interès s'acabà la sessió.

Noves

Demà diumenge, dia 21 de Maig, se celebrarà un esplèndid ball de tarde a càrrec de la popular "Banda Vallesana", la qual executarà un excelent i variat programa.

Al vespre a un quart de deu, en el saló-café, tindrà lloc un gran concert per la mateixa "Banda Vallesana" cooperant-hi els senyors Pere Comas, Domingo Gubern, Jaume Huguet i el mestre director Jaume Prat.

Les primeres consumacions sufriran cinc cèntims d'augment.

—Per les impresions que continuament reb la Junta de la Secció de Sports i Excursions del Centre de D. del C. i de la I. referent a l'excursió que aquesta està organitzant pel vinent mes de Juliol a

la Illa de Mallorca, es dona per descomptat l'èxit més falaguer de la mateixa, car son molts els socis del Centre que han demanat per a ells i llurs famílies la tarja interina d'inscripció.

—La Societat constructora d'aquesta ciutat "La Electricitat S. A." ha regalat a la Escola Industrial i d'Arts i Oficis també d'aquesta ciutat, un quadre de distribució tipo central, per a xarxa trifilar amb

voltímetre, amperímetre, conmutador per a cada un d'aquests aparells, llum indicadora de corrent i reostat amb una resistència permetent-hi treballar amb corrents variables de 25 a 5 amperes.

Creiem digna d'elogi i d'imitació lo fet per la societat donadora, per contribuir aixís molt eficaçment a l'ensenyança dels nostres obrers.

Companyia Comercial Alcoholera, S. A.

Anís ARLEQUIN 'PICAROL'

Especialitat en Misteles, Moscatells
i Licors de totes classes

Dipositari: **Josep Fitó** (a) **Mistos**

Sant Pere, 31 • Teléfon 660 • Sabadell

GORKIANO

pensamiento, así los socialistas hemos también caído en el pecado, al defender las patrias respectivas.

Ha podido decir un sabio decadente, Gumersindo de Azcárate, que somos convertidos hacia el patriotismo. Que no sea verdad. Hagamos imposible, después de esta barbarie, otro crimen más grande que este crimen de ahora. Que no pueda en ti el odio lo que en ti amor no pueda, camarada.

EL PRIMERO DE MAYO. — Los valores-ficción no resucitarán, pero el *patrioterismo* que no es ningún valor, tomará si incremento de una manera estúpida, acabe como acabe el temporal de sangre. Igual como las olas, los ejércitos, se han encrespado ahora, igual se encresparán después los corazones. No debe desmayarse, porque será un momento.

Un momento terrible para el pueblo. Después de este momento, el Primero de Mayo no lo harán los franceses en su casa, lo harán en Alemania. Perturbarán allí todas las digestiones. Y los italianos lo harán en Austria-Hungría. En Francia y en Italia, austriacos y alemanes irán a celebrar el Primero de Mayo. Allí subvertirán lo que ha de subvertirse. En todo el mundo así; el uno será el amo de la casa del otro: porque los oprimidos, cuando quieren, son los amos del mundo.

El Primero de Mayo que la Internacional ha hecho en las naciones neutrales a la guerra no ha sido socialista. Nadie ha visto juntarse bajo la roja enseña a hombres que sus Estados declaran enemigos. Las manifestaciones han sido imitación de aquellas procesiones que aún hacen los católicos en la misera España.

¡Levantaos! ¡levantémonos! Que no seamos nunca un valor de ficción...

GLOSAS DE UN SOCIALISTA

más malvada que ésta. Debemos comprenderlo y meditarlo: En tanto nuestra fuerza no esté muy por encima de su fuerza... lucharemos *perdiendo*.

Pues ved cómo se portan; ved cuán dura maldad sobre todos nosotros. ¡Cuánta gendarmería; cuántas combinaciones y mentidos complots la policía trama; cuántos obreros presos, con toda violencia sacados del hogar donde dejan hambrientos a sus hijos! Sin haber hecho nada que merezca un castigo de la ley más absurda. Sin incendiar las fábricas donde heredan la tisis, sin matar a sus *amos* ni siquiera pensarlo.

"Orden os dan de que seáis lo que se quiera, un puerco, un lobo... Pero un hombre, no... ¡Esto está prohibido! Y de los que no obedecen se desembarazan..." (M. Gorki).

Así es en todo el mundo. Producimos tan sólo para acabar de hartar a los que ya están hartos. Y en tanto nos morimos.

Semana tras semana aumentan en el número estos miles de hombres. No parece arredrarles la espantosa miseria. Y editan un diario, que es doble sacrificio aunque esparce entusiasmos y esperanzas. Como flores que cubren las espinas que crecen. Diario que redactan eternos perseguidos por todos los sazones.

...y alguien de los que nunca produjeron les ha mentado el nombre de la *patria*. Más, ¿dónde está la patria para los productores? En todas partes mueren lentamente, inícuca explotación les va segando. Nuestra patria está allí donde un hombre no imponga nada a otro hombre; aún no ha existido nunca nuestra patria... Cuando aquí se padece, la emigración

Excursió a la illa de Mallorca

La excursió organitzada per la Secció de Sports i Excursions del Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria d'aquesta ciutat, que s'efectuarà durant els dies 21, 22, 23, 24 i 25 de Juliol pròxim, es regirà pel següent itinerari:

Dia 21.—Sortida de Barcelona en vapor ràpid a les 10 de la nit.

Dia 22.—Arribada a Palma a les 7 del matí, dirigint-se al Grand Hotel, on es descansarà breus moments, sortint a les 8 en carruatge disposats a l'efecte, en direcció a Valldemosa, Miramar, on se esmorçarà; Deyà i Soller, dinant-hi, i retornant en els mateixos carruatges a la capital.

Dia 23.—A les 7'40 matí, sortida de Palma en tren a Manacor, passant allí tot el dia i visitant-se les Coves del Drac, Coves del Pirata, etc., retornant a Palma a les vuit del vespre.

Dia 24.—Visita a la capital i dels seus voltants com són: Castell de Bellver, Son Vida, etc., etc., embarcant a les 6 de la tarde en vapor ordinari cap a Barcelona on s'arribarà el dia 25 a les 8 del matí.

Preus tot comprés: Vapor, passatge de primera i gastos illa, socis, 96 ptes.; no socis, 105 ptes.—Vapor, passatge de segona i gastos illa, socis, 77; no socis, 85 ptes.—Vapor, passatge de tercera i gastos illa, socis, 65; no socis, 70 ptes.

Notes diverses: En la Secretaria, començant el dia 22 del corrent fins el 6 de Juliol, de 9 i mitja a 11 i mitja de la vetlla, es despatxaran els tikets d'inscripció mitjant la cantitat de 5 pessetes, que's descomptaran al realitzar el pago total de l'import de la excursió quinze dies abans de la fetxa de sortida, fent-se allavors entrega de la contrassenya per a la mateixa.

Si degut a les actuals circumstancies els preus de passatge sufrissin en aquella fetxa algún petit augment, al fer-se entrega de la contrassenya s'hauria d'abonar la diferencia.

Per a tota classe de detalls, a la Secretaria del Centre.

Impremta Sallent; Sant Quirse, 32 - Telèfon 520

Es ven, per retirar-se del negoci, un establiment de Sabateria situat en un punt dels més cèntrics de la ciutat

Per a informes en aquesta Administració.

Kiosc de Canaletes

Cerveza E. Petry,

S. EN C.

Exigeixis en els taps la marca del Representant

Gasseosa F. PANÉ

Se serveix a domicili

Rambla, 198

Latorre, 2

GORKIANO

es buena, y debemos amar sobre todas las cosas a los que más nos aman sobre todas las cosas. Pero, ¿dónde nos aman?

Igual de la política, que es campo de canallas, se oyen voces extrañas. Los líderes han hablado de obrerismo. Cuidad de vuestra causa, que los líderes no entienden sino cómo se roba. La política hace cumbres a ladrones. Nosotros, socialistas, queremos apropiarnos del Estado para hacer trizas de él, para aplastar a ellos.

Semana tras semana aumenta la escasez y la justicia es menos. Marchad al extranjero si eso necesitáis. La Prensa es del Estado, los amos, del Estado; ni hallareis un político que no esté puesto a sueldo del Estado, que no sirva al Estado.

Ha de llegar un día, compañeros, que en todo el mundo paren los telares, y las locomotoras y los barcos... y todas las industrias y todos los comercios... y que todos los hombres, los verdaderos hombres, se queden en sus casas o se vayan al campo. Ese día será el día que entendamos todo cuanto valemos,

Aun no puede decirse sin embargo...

LA BATALLA PERDIDA.— Cual condenado a muerte camina el proletario por la vida, dibuja el horizonte cien Gólgotas horribles a su paso. El pueblo avanza... y cae; luego torna a avanzar... y cae eternamente, y avanza eternamente. Siempre así. De tuétano del pueblo el Capital se nutre. Las tropas del Estado y de la Iglesia,—millones y millones de hombres y mujeres inútiles al bien—son todas reclutadas de la

GLOSAS DE UN SOCIALISTA

Humanidad santa y oprimida. La Humanidad malvada y dictadora vence de esta manera.

Se ha perdido la huelga. Han vuelto los obreros al trabajo muy alta la cabeza, más bajo las miradas no ya de sus burgueses sino de los hermanos vendidos contra ellos. ¡Ah, infeliz esquírol, polizonte inconsciente, descarriado soldado! Por vosotros se atrasa la Era de libertad, millonésima vez que ha vencido la fuerza a la razón por vuestra culpa. ¿Dónde irán vuestros hijos que no enseñen sus cuerpos que no pueden tenerse, y sus tristes harapos? Soldado, eres esclavo; eres también esclavo, polizonte; desgraciado esquírol, eres esclavo. ¿Porqué siempre el esclavo ha de ir contra el esclavo? Miraos unos a otros y abrazaos, pues que no sereis buenos si no sois todos-unos, ni dejareis un día de sufrir.

Se ha perdido la huelga. Pero no por ser fuerte el Capital: porque no nos amamos y no nos conocemos.

GLOSA DEL MAL FILÓSOFO.— Nunca pueda en ti el odio lo que en ti amor no pueda, camarada. Es muy funesta cosa.

El desastre de Europa ha hecho vacilar muy serenos juicios, claros entendimientos en sobrehumanas lides. Bergson, el elegido, filósofo maestro de maestros filósofos, ha caído en pasión contra el pueblo alemán: Ha sujeto su alma a su cerebro.

Y es que la horda impia de Guillermo, como hubiese ocurrido si la horda de Joffre llega a ser invasora, ha hecho vacilar lo que no se tenía por su fuerza. Y así como un filósofo ha caído en pecado porque no era él tan excelso como su